

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677 • Τηλ: 210- 6231 889 site:www.kakouri.gr • e-mail:tokakouri@yahoo.gr & tokakouri@gmail.com

Χρόνος 14ος • Αριθμός φύλλου 56 • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος - Νοέμβριος 2010

«Άλλοι σκάβουν και κλαδεύουν και άλλοι πίνουν και χορεύουν» (Λαϊκή παροιμία)

Παλιές εικόνες από τα Δωδεκαήμερα στο χωριό μας

Τούτες τις άγιες ημέρες - Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά και Θεοφάνεια - άθελά μας ζούμε τις αναμνήσεις των παιδικών μας χρόνων.

Με νοσταλγία περισσή φέρνουμε το χρόνο πίσω, στη γραφικότητα των γιορτών σ' εκείνον τον κόσμο της χαράς και της ανθρωπίνης ομορφιάς, όπως τη ζούσαμε παιδικά ξυπόλητα τα περισσότερα και ντυμένα όπως όπως από τα "μπάλωματα" του Χαράκη. Μπαλώματα που κουβαλούσε στο χωριό από τα ρετάλια του Λαναρά.

Ήταν και τότε, μετά τον εμφύλιο, δύσκολα τα χρόνια!

Κι όμως τίποτα απ' αυτά, τίποτα από τη φτώχεια και την ανέχεια δε μας άγγιζε, δεν άγγιζε τον ανέμελο χρόνο μας.

Θύμισες παλιές από ένα Κακούρι γεμάτο κόσμο, που μας αναστατώνουν ψυχικά, που μας κάνουν να χαμογελάμε αλλά και να βουρκώνουμε πολλές φορές.

Ποιός αληθινά μπορεί να θάψει στον κόσμο της λησμονιάς εκείνη την αγωνία, τη λαχτάρα και τη χαρά, που ζούσαμε σαν ξεκινούσαμε για τα Κάλαντα; Το προνόμιο αυτό ήταν για τ' αγόρια βέβαια, αλλά κι εγώ με την αδερφή μου τη Βάσω, πηγαίναμε δειλά δειλά στα συγγενικά μας σπίτια με μια ντροπή κουρελιασμένη από τη χαρά της ώρας.

Στ' αχνόφεγγο της μέρας, οι παρέες των αγοριών ξεκινούσαν τη παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς με μάγουλα ροδοκόκκινα και την παιδιαστική ζέση της καρδιάς για τις γειτονιές.

Η ματσούκα στα χέρια τους ήταν απαραίτητη για τα σκυλιά.

Χτυπούσαν πόρτα πόρτα για να φέρουν το χαρμόσυνο μήνυμα της θείας γέννησης του Χριστού και της ανατολής μιας καινούργιας χρονιάς και του καλού Άι Βασίλη.

Για φιλοδωρήματα μαζεύαμε αμύγδαλα, καρύδια και σπάνια κανένα κουραμπιέ.

Κι ενώ οι παιδικές φωνούλες αντηχούσαν ασυνταίριαστες μα στεντώριες στις γειτονιές, οι νέες του χωριού κουβαλούσαν φρέσκο νερό από τη βρύση για να πλύνουν και να συγυρίσουν το σπιτικό τους, ονειρευόμενες τον καλό τους με την καινούργια χρονιά.

Όνειρα χαρούμενα της προσμονής και της αγάπης, που τα 'παιρνε κείνα τα χρόνια ο σκληρός άνεμος στο δρόμο της Ξενιτιάς για χώρες μακρινές και άγνωστες... Χρόνια δύσκολα μα αξέχαστα

Ανήμερα την Πρωτοχρονιά η λαχτάρα μας καρφωνόταν στην κοπή της βασιλόπιτας για το ποιος θα βρεί το φλουρί, αλλά και για τη νοστιμιά της.

Ο φόβος και ο τρόμος μας τα Δωδεκαήμερα ήταν τα καλλικαντζάρια, που γινότανε πιο βαρύς με τις φανταστικές διηγήσεις των μεγάλων για τα κατορθώματά τους.

Σαν πλησίαζαν όμως τα **Θεοφάνεια**, ο φόβος μας λιγότευε όλο και πιο πολύ. Πετούσαμε χονδρό αλάτι, αν το βρίσκαμε στο δρόμο και με τη φαντασία μας βλέπαμε τα καλλικαντζάρια να πηδούν από τζάκια, από παράθυρα, από τους φράχτες και να τρυπώνουν στα βάθη της γης λέγοντας «φεύγεστε να φύγουμε γιατί

έρχεται ο τουρλόπαπας με την αγιαστούρα του».

Παραμονή Θεοφανείων περνούσε ο παπάς -κατά το έθιμο- απ' όλα τα σπίτια του χωριού για να αγιάσει.

Εμείς παιδιά γελούσαμε τότε με τα παθήματα των καλλικαντζάρων που έφευγαν, αλλά και όταν θυμόμασταν τη στιχομυθία που είχαμε ακούσει για κάποιον παπά.

- Πούναι η μάνα σου Γιάννη;
- Πάει στο ρέμα για να πλύνει.
- Τέτοια μέρα η ευλογημένη πάει και πλένει;
- Άφησε μια λουκανίκα να σου δώσουμε παπούλη!
- Τότε νάναι ευλογημένη και ας πλένει.

Γραφικότητες που χάθηκαν μα δε λησμονήθηκαν. Γραφικότητες που ξανάρχονται τούτες τις ημέρες στη θύμησή μας και μας γυρίζουν πίσω στην ομορφιά των παιδιαστικών μας χρόνων μιας ανεπανάληπτης εποχής.

Σήμερα πάλι η Ελλάδα περνάει τα δύσκολα. Αντιμετωπίζει μια κρίση πρωτοφανή. Έχει περάσει άπειρες φορές από «Τη Σκύλα και τη Χάρυβδη». Ελπίζουμε να μη βγούμε μόνο με τα κόκκαλα τα ιερά μας.

Τουλάχιστον αφού ο πολιτισμός μας δεν δέχεται τις γραφικότητες αυτές που ζούσαμε κάποτε, ας μας επιτρέψει να αναπολούμε μια φορά το χρόνο και να ζούμε όμορφες και συγκινητικές στιγμές.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Ρεβεγιόν Πρωτοχρονιάς

Ο Μορφωτικός & Εξωραϊστικός Σύλλογος Αρτεμισίου διοργανώνει ΡΕΒΕΓΙΟΝ, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, στην Αίθουσα του Συλλόγου για να υποδεχθούμε όλοι μαζί το ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ, να αντλήσουμε και να γεμίσουμε με θετική ενέργεια, να ενώσουμε τις ευχές μας για Υγεία – Ευτυχία – Ειρήνη. Να απολαύσουμε το πλούσιο μενού. Να χορέψουμε και να τραγουδήσουμε στους ήχους των λαϊκών και δημοτικών μας τραγουδιών από την ορχήστρα του Δημήτρη Ρέππα.

(Ωρα προσέλευσης 9:30 μ.μ.)

Για τη σωστή οργάνωση και προγραμματισμό της εκδήλωσης είναι απαραίτητο να κλειστούν θέσεις νωρίτερα, έως την **ΠΕΜΠΤΗ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, με την προμήθεια ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΝ.**

Τιμή πρόσκλησης ανά άτομο 20 €.

Για παιδιά έως και μαθητές Γυμνασίου 15 €

Προμηθευτείτε έγκαιρα τις προσκλήσεις από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του. Υπεύθυνη λειτουργίας του Ξενώνα η κ. Δήμητρα Ρόκκα

Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145.

Ο Ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής και η εφημερίδα "ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ"

εύχεται στους απανταχού Κακουραϊούς

Καλές Γιορτές και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος. Υγεία, Χαρά και Ειρήνη σε όλο τον κόσμο.

Το Δ.Σ. του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας και ο Τοπικός Σύλλογος εύχεται σε όλους τους Κακουραϊούς όπου κι αν βρίσκονται Καλές γιορτές και ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος.

Κακουραϊοί, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αρραβώνες

• Η Νάντια Ροβέρτου Σπυρόπουλου, δικηγόρος και ο Αθανάσιος Παναγιώτου, οικονομολόγος έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου.

Δωρεά στο Μουσείο

Ο Συμπρόκοκς Γιώργος δώρησε στο Μουσείο του Ξενώνα τα εξής:

- α) Μηχανή ραψίματος του ποδός δ) Δύο χτένια
β) Δύο μπαρούλα και μια καρέκλα ε) Ένα πλαστήρι
γ) Μία σκάφη στ) Μία πινακωτή

Το Δ.Σ. του Συλλόγου τον ευχαριστεί θερμά.

Συνδρομές

Κατσίνη Λαμπρινή	30€
Καρατζά Ευαγγελία	20€
Παυλής Δημήτρης του Βασ.	20€
Σταματόπουλος Ανδρέας του Ι.	50€
Κουσιάκη Αθηνά του Αλέκου (Ν. Αφρική)	50€
Κουσιάκη Γεωργία του Νικ. (Ν. Ζηλανδία)	50€
Σταματόπουλος Αλέκος (USA)	100\$ Αμερικής
Χρόνη Κατερίνα	20€
Ρόκκα Αγγελική του Γεωρ.	50€
Δούρου Μαρίνου Κατερίνα	100 \$ Αμερικής
Κοτσιάνη Μαρία του Βασ.	50 €
Κοτσιάνης Ηλίας του Ιωάν.	50 €
Κοτσιάνης Ηλίας του Σπύρου	50 €

Προσφορά στη μνήμη

α. Στη μνήμη Παναγιώτη Χρήστου Σταματόπουλου αντί στεφάνου η οικογένεια Γιάννη Δ. Σταματόπουλου πρόσφερε το ποσό των 50€ στο Σύλλογο.

β. Στη μνήμη του πατέρα μου Κων/νου Μποντιώτου το ποσό των 50 € Η κόρη του Σούλα

Στη μνήμη Ιωάννας Μπουρτσουκλή

Πριν λίγες μέρες έφυγε μα κι αν έφυγε είναι αξέχαστα τα λόγια της παντοτινό το βλέμμα της

Ενώ το χόμα την σκεπάζει εγώ θα νιώθω ότι ζει αυτή που όταν ζούσε ήταν πόρτα ανοιχτή για αυτούς που αγαπούσε

Όταν τις χρυσές ακτίνες πια δεν έβλεπε όταν στο σκοτάδι μπήκε δάκρυα, κύλησαν στα μάτια μας κραυγές ακούγονταν από τα χείλη μας "πώς να την αποχωριστούμε;"

Αχ! να μπορούσα να σε δω και να

χαμογελάω
μα εσύ πήρες καράβι χωρίς γυρισμό και εγώ θα σε θυμάμαι
εγώ όπου και να'μαι δεν σε ξεχνώ
εγώ στα σύννεφα θα νιώθω πως σε κοιτώ.

Η εγγονή της
Διονυσία Μπουρτσουκλή
Μαθήτρια Γ' Γυμνασίου

Στον αγαπημένο μου πατέρα Κων/νο Μποντιώτη

Κοντεύουν 3 μήνες από τότε που έφυγες! Ήταν 13/9/2010 όταν μας άφησες για πάντα. Ακόμα κουδουνίζει το τηλέφωνο στα αφτιά μου, ήταν ο αδελφός μου ο Μενέλαος. «Σούλα ο μπαμπάς έφυγε». Και οι λυγμοί τον έπνιγαν. Όχι δεν μπορούσα να το πιστέψω, δεν ήταν ώρα που σε είχα αφήσει μπαμπάκα μου, στο λήθαργό σου.

Όλα ξεκίνησαν της Αγίας Μαρίας που μάθαμε μετά από διάφορες εξετάσεις ότι έχεις καρκίνο. Δεν μπορούσα να το δεχτώ ούτε εγώ, ούτε ο αδελφός μου. Πιστεύαμε ότι θα το πολεμήσουμε. Αποφασίσαμε να μην το πούμε ούτε και στην μαμά (Ευδοκία Συμπόνη).

Ο Γολγοθάς για σένα και την οικογένειά μας είχε αρχίσει. Πήγαμε στο νοσοκομείο ελπίζοντας σε κάτι. Φεύγοντας σε είδα να κοιτάζεις το σπίτι σου, τον αγαπημένο κήπο και όλα όσα με τόσο κόπο και ιδρώτα δημιούργησες. Ακόμη πίστευες ότι

δεν έχει κάτι σοβαρό κι ότι έχεις τη δύναμη να το παλέψεις να αγωνιστείς, γιατί αγαπούσες τη ζωή. Πέρασαν 32 εφιαλτικές μέρες τόσο βασανιστικά για σένα αλλά και για εμάς που σε βλέπαμε να λιώνεις αλλά να μην το βάζεις κάτω. Δίπλα σου μέρα και νύχτα η μαμά, η γυναίκα σου ακοίμητος φρουρός. Ήθελα να σου πω τόσα πράγματα. Πατερούλη μου αλλά έπερεπε να υποκρινομαι για να μην καταλάβεις ότι το τέλος πλησιάζει!

Τελικά όμως έφυγες πατέρα, ξεκουράστηκες.

Σ' αγαπάω πατέρα και να ξέρεις ότι κάθε φορά που διαφωνούσαμε ήταν γιατί είμαστε τόσο ίδιοι!

Πονάω πατέρα, αλλά έχω δίπλα μου τον άνδρα μου και τα παιδιά μου.

Αντίο μπαμπάκα μου. Θα σε θυμάμαι πάντα. Ελπίζω από εκεί ψηλά στον ουρανό να μας προστατεύεις.

Η κόρη σου Χρυσούλα

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Ένα μοιρολόγι για τον Τάκη

«Των πεθαμένων τα σκουτιά δεν πρέπει να φοριούνται

Ούτε των σκοτωμένων, ούτε των κοριτσιών, μόν' πρέπει να κλειδώνονται σε κάρνη κασέλα, να τρώει ο σκόρος τα σκουτιά κι ο σάρακας το ξύλο»

Από την περασμένη Παρασκευή, 1η Οκτωβρίου, το χωριό μας ζει ένα πραγματικό δράμα. Όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, είμαστε συγκλονισμένοι από το χαμό ενός νέου ανθρώπου. Σαν κεραυνός έπεσε ανάμεσά μας η ειδηση του τόσο φρικτού κι αιφνιδιαστικού, συνάμα, θανάτου του Παναγιώτη Σταματόπουλου, του Τάκη, όπως τον αποκαλούσαμε όλοι μας.

Ο Τάκης, το τελευταίο παιδί της οικογένειας του Χρήστου και της Βάσως Σταματοπούλου, γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό και ακολουθώντας το επάγγελμα του πατέρα του έγινε κτηνοτρόφος. Από τότε που πέθανε η μάνα του, ο Τάκης μαζί με τον πατέρα του δούλεψαν σκληρά και δημιούργησαν μια μεγάλη και αξιόλογη περιουσία, την οποία στη συνέχεια, όταν έμεινε μόνος του, την επεξέτεινε και την αξιοποίησε περισσότερο. Ο Παναγιώτης διέθετε πολλά σωματικά, αλλά προπάντων ψυχικά χαρίσματα. Ήταν ψηλός κι ευθυτενής. Κανένας μας δε θα ξεχάσει την αγέρωχη κορμοστασιά του. Σωστό κυπαρίσσι, που ξαφνικά ένας ανεμοστρόβιλος το τσάκισε στη μέση και σωριάστηκε με γδούπο στην άσφαλο λίγο έξω από το χωριό μας. Τα ψυχικά χαρίσματα που διέθετε ήταν πολλά και πλούσια, χαρίσματα που σπάνια τα συναντά κανείς όλα μαζί σε άλλους ανθρώπους. Πάντα γελαστός, ευγενικός και καταδεκτικός. Είχε μόνο φίλους. Και πως είναι δυνατόν ένας τόσο καλός άνθρωπος να έχει εχθρούς; Και ενώ εσύ, Τάκη, ήσουν τόσο καλός προς όλους, κι ενώ όλοι, συγγενείς, φίλοι και γνωστοί ξέραμε το σοβαρό πρόβλημα υγείας που είχες, δε σου συμπαρασταθήκαμε όσο έπρεπε. Απεναντίας μπορώ να πω πως σε στενοχωρήσαμε με τη στάση μας και τη συμπεριφορά μας. Ξέρουμε όμως ότι εσύ θα μας συγχωρήσεις, γιατί ήσουν μεγαλόκαρδος και μεγαλόψυχος.

Ο Τάκης ακόμη δεν ήταν πλεονέκτης. Κι αυτό το είχε δείξει εμπράκτως πολλές φορές. Η εργατικότητα του ήταν αξιοζήλευτη και αποτελούσε παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους άλλους νέους του χωριού. Είχε δοθεί ψυχή τε και σώματι στις δύο μεγάλες του αγάπες, στα πρόβατα και στο σταντοπί του, το «προβατοτσούλι», όπως το έλεγε. Τις πε-

ρισσότερες ώρες της ημέρας τις περνούσε εκεί πέρα, παρέα με τα ζωντανά του.

«Μπάμππα, μου έλεγε, εκεί πέρα γίνομαι άλλος άνθρωπος. Ξεχνάω τους σωματικούς και ψυχικούς πόνους». Και είχε πολλούς τέτοιους ο Τάκης. «Αν δεν πεθάνω πουθενά αλλού, θα πεθάνω οπωσδήποτε στο προβατοτσούλι».

Δυστυχώς όμως δεν πέθανε εκεί που επιθυμούσε. Βιάστηκε να συναντήσει τόσο νωρίς τους αγαπημένους του γονείς, τη Βάσω και το Χρήστο. Ο χάρος του είχε στήσει καρτέρι έξω από το χωριό, στις λεύκες και του έκοψε το νήμα της ζωής του πρόωρα, σε ηλικία μόλις σαράντα ενός ετών.

Αγαπημένε μας Τάκη! Οι άνθρωποι πεθαίνουν μόνον όταν ξεχνιούνται. Εσένα όμως δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα παραμείνεις για πάντα ζωντανός στη μνήμη όλων μας. Ο δρόμος της επιγείου σου ζωής τελειώσε. Έτσι θα τελειώσει μια μέρα και ο δρόμος όλων μας, που τώρα σε συνοδεύουμε στην τελευταία σου κατοικία και θρηνούμε τον αποχωρισμό σου. Βαρύ το πένθος και πολύ βαθιά η θλίψη, που μας προκαλεί ο θάνατός σου. Μας παρηγορεί όμως η σκέψη ότι αυτός ο χωρισμός δε θα είναι αιώνιος. Μόνο το φθαρτό σου σώμα θα επιστρέψει σε λίγο στη μητέρα Γη. Η ψυχή σου, η ψυχή όλων μας, ανήκει στο Θεό, που είναι Αθάνατος. Εκεί ψηλά, λοιπόν, θα συναντηθούμε και πάλι μια μέρα. Εκεί ψηλά θα πάρει ο καθένας μας τη θέση που του ανήκει. Και η θέση η δική σου έχω τη γνώμη πως θα είναι περίοπτη.

Σε αποχαιρετούμε όλοι συντετριμμένοι από την απώλειά σου. Προσευχόμαστε ο πανάγαθος, ο ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός να σε κατατάξει σε χώρα ζώντων «ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται». Πορέψου, Τάκη, το δρόμο της αθανασίας ήσυχος και ήρεμος. Το χόμα που σε λίγο θα σε σκεπάσει να είναι ελαφρό και η μνήμη σου αιωνία.

Ο θεός σου
Σταματόπουλος Διονύσιος

Ηλίας Ν. Σταθούλης

Στις 7 Νοέμβρη 2010 έφυγε από τη ζωή, στη Ν. Αφρική, όπου είχε πάει με τη γυναίκα του να επισκεφτούν τα παιδιά τους και να συμπαρασταθούν στην κόρη τους που έχασε πρόσφατα τον άνδρα της, ο Ηλίας Ν. Σταθούλης. Ο Ηλίας γεννήθηκε το 1927 στο χωριό. Ήταν το 2ο από τα 4 παιδιά (Φωτούλα, Ηλίας, Μίκας, Γιωργίτσα) του Νικολή και της Δημήτρως Σταθούλη. Έζησε στο χωριό μέχρι τα 22 χρόνια, οπότε ακολουθώντας το μεταναστευτικό μεταπολεμικό ρεύμα, ξενιτεύτηκε, αρχικά στην Αυστραλία και στη συνέχεια στη Ν. Αφρική, όπου μαζεύτηκε σχεδόν όλη η οικογένειά του. Εκεί παντρεύτηκε τη Χριστίνα Ταλαγάνη από τη Δόριζα, με την οποία απέκτησαν 2 παιδιά, το Νίκο και τη Δήμητρα. Από την κορή τους είχαν και δύο εγγονούς.

Ο Ηλίας αγαπούσε το χωριό πολύ και γι' αυτό, εδώ και πολλά χρόνια, γύρισε με τη γυναίκα του και έμεναν σ' αυτό, στο πατρικό του σπίτι. Εδώ στο χωριό ήθελε να μείνει για πάντα, αλλά η μοίρα δεν του το επέτρεψε και τα έφερε έτσι, που έμεινε στη Ν. Αφρική, κοντά στους γονείς του και τον αδελφό του. Ο χαμός του άφησε δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά του αλλά και στο χωριό, μιας και ήταν καλοσυνάτος, ήσυχος, πρoός, γλυκομίλητος και ιδιαίτερα αγαπητός. Ας είναι αιωνία η μνήμη του!

Γ. Ρόκκας

Στη μνήμη Τάσου Παυλή

Στις 17/11/2010 απεβίωσε στην Τρίπολη ο Αναστάσης Παυλής του Δημητρίου, ετών 85 και εκηδεύθη στο Αρτεμίσιο Μαντινείας.

Ο Αναστάσης ήταν παντρεμένος με την Γεωργία Παυλή, το γένος Συμπρούκου, και απέκτησε τρία παιδιά, τον Δημήτρη, τον Αντώνη και την Γεωργία. Είχε την ευτυχία να ζήσει και να χαρεί τα εγγόνια του, τον Αναστάσιο, την Βασιλική, τη Σοφία, την Γεωργία και τον Ανδρέα.

Υπήρξε αγαπητός από τους συγ-

χωριανούς του και έχαιρε βαθειάς εκτίμησης. Ήταν ενάρετος, ήπιων τόνων και βαθιά θρησκευόμενος.

Όλη του τη ζωή την έζησε στο Κακούρι, δουλεύοντας σκληρά ως αγρότης, έχοντας μια τίμια οικογένεια και μεγαλώνοντας τα παιδιά του με αγάπη και σεβασμό.

Ο Θεός να τον αναπαύσει στα πατρογονικά μας χώματα. Η οικογένεια ευχαριστεί όλους όσους συμμετείχαν στο πένθος της

Τα παιδιά και τα εγγόνια

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 6231889
Εκδότης - Δ/ντής:
Ι. Δ. Σταματόπουλος
Τηλ: 210 6231889
Κιν.: 6977 286581
Ετήσιες Συνδρομές: 30€
Εξωτερικού: 50€

Συντακτική επιτροπή:

Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνιστιώτη Ειρήνη

Ηλεκτρονική Σχεδίαση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
Τ.Κ. 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Χριστουγεννιάτικες σκέψεις**“Τα σύμπαντα σήμερα χαράς πληρούνται Χριστός ετέχθη εκ της Παρθένου”**

Σ' αυτόν τον υπέροχο ύμνο, ο υμνωδός της Εκκλησίας μας θέλει να εκφράσει την μεγάλη χαρά του σύμπαντος κόσμου για την γέννηση του Θεανθρώπου. Και πραγματικά, η οικουμένη ολόκληρη χαίρεται και αγάλλεται, γιατί εγεννήθη ο Μεσσίας και Σωτήρας του ανθρώπινου γένους από μία άσημη κόρη της Παλαιστίνης, προικισμένη όμως με πολλές και σπάνιες αρετές και πολλά χαρίσματα, την Παρθένο Μαρία...

Τα Χριστούγεννα είναι η μεγαλύτερη εορτή όλων των άλλων εορτών, που εορτάζει η εκκλησία μας. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος την χαρακτηρίζει την Μητρόπολη των εορτών, γιατί χωρίς τα Χριστούγεννα, τη γέννηση δηλαδή του Θεανθρώπου, δεν θα υπήρχε ούτε βάπτισμα, ούτε Θεοφάνεια και ασφαλώς ούτε Πάσχα και Ανάσταση. Ο Χριστός γεννιέται σε μια ταπεινή φάτνη της Βηθλεέμ πτωχός και ταπεινός, γίνεται άνθρωπος, παίρνει σάρκα και οστά για να μας ελευθερώσει από το προπατορικό αμάρτημα, να μας δείξει ποιο δρόμο πρέπει να ακολουθούμε για ν' ανεβούμε από τη γη στον ουρανό. Με τη γέννηση του Κυρίου μας αρχίζει και η σωτηρία μας, γι' αυτό χαίρονται οι άνθρωποι και αγάλλονται οι ουράνιες δυνάμεις, όταν ψάλλουν τον αγγελικό ύμνο “Δόξα εν Υψίστοις Θεώ” εκφράζοντας έτσι τη χαρά τους για το σπουδαίο και μοναδικό αυτό γεγονός.

“Ο λαός, ο καθημενος, εν σκότει εϊδε φως μέγα” είχε πει πριν από 800 χρόνια για την γέννηση του Χριστού ο Προφήτης Ησαΐας. Όλα και όλοι συμμετέχουν στο χαρμόσυνο αυτό γεγονός και κάτι προσφέρουν στο νεογέννητο Χριστό. Οι άγγελοι τον ύμνο, ο ουρανός το αστέρι που δείχνει και φωτίζει το ταπεινό σπήλαιο, οι μάγοι τα δώρα τους, οι τσοπάνηδες θαυμάζουν το θαύμα, η γη το σπήλαιο, η έρημος την φάτνη και εμείς οι άνθρωποι την μητέρα του.

“Δι' ημάς γαρ εγεννήθη παιδιον νέον”. Αυτή τη θεία γέννηση και συγκατάβαση του Θεού λόγου προς τον άνθρωπο ως εκμεταλλευτούμε όλοι μας θετικά στη ζωή μας. Ας γίνει η εορτή αυτή αφετηρία να μας βγάλει από τα σκοτεινά μονοπάτια του κακού και της αμαρτίας, για ν' αλλάξουμε στάση στην εφήμερη ζωή μας. Ας καταστήσουμε το νεογέννητο Χριστό μοναδικό οδηγό, φίλο και συνοδοιπόρο στη ζωή μας. Ας γονατίσουμε ευλαβικά μπροστά του, όπως οι μάγοι και να του προσφέρουμε ως δώρα τις αμαρτίες μας και να διδαχθούμε από την ταπεινωσή του και την αγάπη του που έδειξε σε μας τους ανθρώπους, όχι με λόγια, αλλά με έργα πίστης και αγάπης προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο.

Καλά Χριστούγεννα, καλή Πρωτοχρονιά.
Βασίλης Ηλιόπουλος

Ένας Θεός

Ω! μέσα μου γεννιέται ένας Θεός!
και το κορμί μου γίνεται ναός,
δεν είναι ως πρώτα φάτνη ταπεινή
μέσα μου λάμπουν ξάστεροι ουρανοί,

το μέτωπό μου λάμπει σαν αστέρι...
Στο Θεό φανείτε τώρα, ήρθεν η ώρα,
από τ' άγνωστα μυστικά σας μέρη,
Μάγοι, φέρτε στο Θεό τα πλούσια δώρα.

Φέρτε μου Μάγοι -θεία βουλή το γράφει-
τη σμύρνα της ελπίδας, το λιβάνι
της πίστης, της αγάπης το χρυσάφι!
Μυστήρια τέτοια ανθρώπου νους δε βάνει!

Και σείς, θρόνοι πανάχραντοι, αγγελουδία,
στην καρδιά μου - στην κούνια του - σκυμμένα,
με της αθανασίας τα τραγούδια
υμνολογείτε εσείς τη θεία τη γέννα...

Μέσα μου λάμπουν ξάστεροι ουρανοί,
και το κορμί μου, φάτνη ταπεινή,
βλέπω κι αλλάζει γίνεται ναός
ω! μέσα μου γεννιέται ένας Θεός!

Κωστής Παλαμάς

Αποτελέσματα εκλογών Δήμου Τρίπολης

	Ψήφισαν	Εγκυρα	Ακυρα	Λευκά
Πρώτη Κυριακή	31.180	29.909	954	322
Δεύτερη Κυριακή	25.729	23.775	985	969

Υποψήφιος / Συνδυασμός	ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ		ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΥΡΙΑΚΗ		Σύνολο Εδρών
	Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	
Σμυρνιώτης Ιωάννης ΝΕΑ ΤΡΙΠΟΛΗ	38,37	11.477	50,61	12.032	25
Παυλός Δημήτριος ΤΡΙΠΟΛΗ - ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ	26,17	7.826	49,39	11.743	8
Δελφάκης Νικόλαος ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ - ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΠΟΛΗ	19,48	5.826			4
Γεωργακόπουλος Κωνσταντίνος ΤΡΙΠΟΛΗ - ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ	8,79	2.628			2
Νικολάου Δημήτριος ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΤΡΙΠΟΛΗΣ	4,02	1.201			1
Γιόκαρης Βασίλειος ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ	3,18	951			1

Ο συνδυασμός **ΤΡΙΠΟΛΗ - ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ** του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΥΛΗ** έλαβε 286 ψήφους, εκ των οποίων οι υποψήφιοι για το Τοπικό Συμβούλιο έλαβαν:

- **ΝΑΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ** 191 ψήφους
- **ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** 59 ψήφους
- **ΚΟΥΡΗ - ΨΑΡΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ** 19 ψήφους

Ο συνδυασμός **ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ - ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΠΟΛΗ** του **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΕΛΦΑΚΗ** έλαβε 82 ψήφους, εκ των οποίων οι υποψήφιοι για το Τοπικό Συμβούλιο έλαβαν:

- **ΚΟΤΣΙΑΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ** 53 ψήφους
- **ΜΠΟΥΡΤΣΟΥΚΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ** 19 ψήφους
- **ΧΕΛΙΩΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ** 4 ψήφους

Ο συνδυασμός **ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΤΡΙΠΟΛΗΣ** του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ** έλαβε 18 ψήφους, όσους και ο υποψήφιος για το Τοπικό Συμβούλιο **ΔΟΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**.

Ο συνδυασμός **ΝΕΑ ΤΡΙΠΟΛΗ** του **ΙΩΑΝΝΗ ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ** έλαβε 40 ψήφους.

Ο συνδυασμός **ΤΡΙΠΟΛΗ - ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ** του **ΚΩΝ/ΝΟΥ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ** έλαβε 9 ψήφους.

Ο συνδυασμός **ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ** του **ΒΑΣΙΛΗ ΓΙΟΚΑΡΗ** έλαβε 4 ψήφους.

Το Τοπικό Συμβούλιο του Δ. Δ. Αρτεμισίου είναι τριμελές και εκλέγονται:

- **ΝΑΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**, Πρόεδρος
- **ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ** του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Μέλος
- **ΚΟΤΣΙΑΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**, Μέλος

Επίσης είχαν θέσει υποψηφιότητα για Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Τρίπολης στη Περιφέρεια Μαντινείας οι κάτω συγχωριανοί μας, οι οποίοι έλαβαν στο σύνολο του Δήμου Τρίπολης τους εξής ψήφους:

- **ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ** του ΝΙΚΟΛΑΟΥ, με τον συνδυασμό του υποψήφιου Δημάρχου **ΠΑΥΛΗ ΔΗΜΗΤΡΗ**, 460 ψήφους

• **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ ΜΑΤΙΝΑ** (κόρη της Ευαγγελίας Σιολέ), με τον συνδυασμό του υποψήφιου Δημάρχου **ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ ΙΩΑΝΝΗ**, 300 ψήφους

• **ΣΙΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ** του ΑΝΔΡΕΑ, με τον συνδυασμό του υποψήφιου Δημάρχου **ΔΕΛΦΑΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ**, 161 ψήφους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ**α. Κώστα Νάγου**

Στις 7 Νοεμβρίου είχαμε τις Δημοτικές Εκλογές, στη νέα δομή της αυτοδιοίκησης, τον ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ. Το χωριό μας εντάχθηκε διοικητικά στο διευρυμένο δήμο Τρίπολης και είναι ένα Δημοτικό Διαμέρισμα του νέου αυτού Δήμου.

Σε κάθε Δημοτικό Διαμέρισμα εκλέγεται Τοπικό Συμβούλιο με καθορισμένες αρμοδιότητες. Πιστεύοντας ότι μπορώ να προσφέρω στο χωριό μας έθεσα υποψηφιότητα με τον συνδυασμό του συγχωριανού μας υποψήφιου Δημάρχου **ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΥΛΗ**.

Ευχαριστώ όλους τους συγχωριανούς μου που με εμπιστεύθηκαν και με τίμησαν με την ψήφο τους και με ανέδειξαν στη θέση του Προέδρου του Δημοτικού Διαμερίσματος Αρτεμισίου.

Υπόσχομαι ότι και στη νέα θητεία μου ως Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου θα προσπαθήσω να έχουμε τις καλύτερες επιλογές και τις καλύτερες λύσεις στα προβλήματα του χωριού μας.

β. Δημήτρη Ν. Σταματόπουλου

Ευχαριστώ ολόψυχα όλους όσοι με εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους στις Δημοτικές Εκλογές της 7ης Νοεμβρίου, όπου κατερχόμουν για πρώτη φορά ως υποψήφιος, με το συνδυασμό «**ΤΡΙΠΟΛΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ**» του **Δημήτρη. Παυλή**

Νέα ταβέρνα στο χωριό

Πριν από λίγο καιρό άρχισε να λειτουργεί στην εμπορική του χωριού μια νέα ταβέρνα. Πρόκειται για την παραδοσιακή ταβέρνα “**ΜΑΝΕΛΗΣ**” που ανήκει στην οικογένεια Γιάννη Δ. Μανέλη (Κατσιφούλης). Ο Γιάννης με τα παιδιά του διέμορφωσε πολύ όμορφα το ισόγειο του πατρικού τους και δημιούργησαν με γούστο μια ζεστή γωνιά, όπου μπορεί κανείς να περάσει όμορφα, απολαμβάνοντας τη σπιτική τους κουζίνα.

Συχαίρουμε το Γιάννη, την Αλεξάνδρα και τα παιδιά τους και τους ευχόμαστε καλές δουλειές.

Γ. Ρόκκας

Ευδρομή

Μέγα Σπήλαιο - Αγία Λαύρα - Καλάβρυτα - Πλανητέρο

Ο πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού διοργάνωσε μια ημερήσια εκδρομή την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου με κύριο προορισμό την ιερά μονή του Μεγάλου Σπηλαίου. Εβδομήντα ένα (71) άτομα δήλωσαν συμμετοχή και έτσι ο Σύλλογος μίσθωσε 2ο λεωφορείο. Η αναχώρηση είχε οριστεί στις 5:45 π.μ. Στις 5 η ώρα τα περισσότερα σπίτια του χωριού είχαν φωτιστεί και είχε αρχίσει η ετοιμασία για την εκδρομή. Από της 5:30 π.μ. άρχισε η προσέλευση στην πλατεία. Όμορφο σκηνικό, να ξεπροβάλλουν από το σκοτάδι σε κάθε γωνιά μικροί και μεγάλοι, χαρούμενοι με την ελπίδα και την πίστη της συμμετοχής σε μια τελετουργία φώτισης, την ιερή τελετουργία του Μεγάλου Σπηλαίου. Η κυρία Αθανασία Βλάχου που συμμετείχε στην εκδρομή άνοιξε το καφενείο και όσοι είχαν ανάγκη για να καθίσουν βρήκαν μια καρέκλα, άλλοι βρήκαν την ευκαιρία και ήπιαν τον πρωινό καφέ τους. Το ταξίδι ήταν όμορφο, τα μέρη της ορεινής Αρκαδίας και της ορεινής Αχαΐας φαίνονται απόμακρα, απομονωμένα αλλά παράλληλα και όμορφα. Η σύγκριση με το χωριό μας ήταν αναπόφευκτη. Σχόλια του

Σπήλαιου με τους ιερούς χώρους, που έχουν προστεθεί. Όσο ανηφορίζαμε και πλησιάζαμε τόσο ακούγονταν η ψαλμωδία της Θείας Λειτουργίας από τους Μοναχούς. Παρόλο που στους χώρους της Μονής γίνονταν σημαντικές εργασίες συντήρησης και επισκευής, μόλις φθάσαμε στο προθάλαμο όλοι μας νοιώσαμε την ιερότητα αυτού του χώρου και ένα ρεύμα ευλάβειας και προσήλωσης μας διαπέρασε. Η εκκλησία μικρή, παλαιά όπως και η αγιογράφηση. Η ιστορία έχει αφήσει το αποτύπωμά της και είναι αυτό που την κάνει ακόμη πιο επιβλητική, που σου ενισχύει το αίσθημα της υποβολής στην ιερότητα του χώρου. Όταν μπήκαμε σ' αυτό το ιερό εκκλησάκι ήταν σχεδόν άδειο. Οι Μοναχοί να ψέλνουν και κάποιοι άλλοι Μοναχοί να παρακολουθούν με κατανύξη τη Θεία Λειτουργία. Αφού ασπασθήκαμε και προσευχηθήκαμε στην ιερή εικόνα της Παναγίας, που σύμφωνα με την Παράδοση την έχει φιλοτεχνήσει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, πήραμε θέση για να παρακολουθήσουμε και μείς τη Θεία Λειτουργία. Ξαφνικά προβάλλει από την Ωραία Πύλη ο σεβασμιότατος μητροπολίτης Βρε-

Ανηφορίζοντας για το Μέγα Σπήλαιο

Μετά τη Θεία Λειτουργία στο Μέγα Σπήλαιο

Πλανητέρο

Στον ιστορικό πλάτανο της Αγίας Λαύρας

τύπου «το δικό μας χωριό είναι παράδεισος μπροστά σ' αυτά...», «Πώ – πώ, πως ζούνε εδώ πάνω...», «Τι καλλιεργούνε, τι σοδεύουνε...» κ.α. ακούγονταν σε όλη την διαδρομή.

Περίπου στις 8:00 π.μ. φθάσαμε στην ιερά μονή του Μεγάλου Σπηλαίου. Το λεωφορείο μας άφησε λίγο μακριά. Σιγά – σιγά ανηφορίσαμε προς το μοναστήρι θαυμάζοντας το επιβλητικό τοπίο. Ένα μεγάλο σύμπλεγμα πανύψηλων και κατακόρυφων βράχων, που στη βάση του υπάρχει το Ιερό

σθένης κ. Θεόκλητος (ο πρώην Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων). Νιώσαμε έκπληξη αλλά και συνάμα τυχεροί. Είχαμε επιλέξει φαίνεται την ίδια ημέρα να επισκεφθούμε τη Μονή και να προσευχηθούμε. Φυσικά ο χώρος γέμισε ασφυκτικά αλλά ταυτόχρονα γέμισε και από τις προσευχές μας. Πολλές γυναίκες είχαν φέρει άρτο μαζί τους και το έδωσαν για ευλογία. Ο Σεβασμιότατος μετά το Ευαγγέλιο έβαλε ένα φωτισμένο λόγο σε σχέση με τον σύγχρονο

τρόπο και την στάση ζωής καθώς και τα προβλήματα της εποχής. Ανέφερε με το δικό του χαρακτηριστικό τρόπο ότι «η κρίση που περνούμε ως χώρα αλλά και ως άτομα οφείλεται κυρίως στην κρίση της ηθικής, στην αποξένωση από τον συνάνθρωπό μας αλλά και από τον ίδιο το εσωτερικό μας εαυτό, το φως της συνείδησης. Οφείλεται στην κρίση των ευγενών και φυσικών συναισθημάτων που ενυπάρχουν και εκδηλώνονται στο άνθρωπο, στη κρίση της Επικοινωνίας, ...».

Στο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας πολλοί επέλεξαν να Κοινωνήσουν. Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας όλοι λάβαμε το ευλογημένο αντίδωρο από τον Σεβασμιότατο. Ένας Μοναχός αφού μας συγκέντρωσε μπροστά από την ιερή εικόνα της Παναγίας, μας μίλησε για την ιστορία της εικόνας, τα χαρακτηριστικά της καθώς και για την ιστορία της Μονής. Επισκεφθήκαμε το ιερό Σπήλαιο, που σύμφωνα με την Παράδοση βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας, το χώρο με τα Ιερά Λείψανα Αγίων και με τα Κειμήλια. Έτσι σιγά – σιγά αρχίσαμε να κατηφορίζουμε από τη Μονή, αγοράζοντας διάφορα αναμνηστικά από τα περίπτερα και θαυμάζοντας για άλλη μια φορά το Ιερό Τοπίο.

Μετά το Μέγα Σπήλαιο κατευθυνθήκαμε στην Ιερά Μονή της Αγίας Λαύρας. Ένα Μοναστήρι συνδεδεμένο στη συνείδηση των Ελλήνων με την πιο ιστορική στιγμή της απελευθέρωσης της Ελλάδας, την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης. Εντυπωσιακός χώρος. Θαυμάσαμε και συγκινηθήκαμε μπροστά στον τεράστιο πλάτανο που σύμφωνα με την παράδοση έγινε η ορκωμοσία των αγωνιστών του 1821. Βγάλαμε αναμνηστικές φωτογραφίες και επισκεφθήκαμε το Μουσείο της Μονής. Ένα από τα πιο πλούσια και σημαντικά Μουσεία για την ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης και όχι μόνο. Είδαμε σπάνια έγγραφα και κει-

μήλια του Απελευθερωτικού Αγώνα των Ελλήνων και αγοράσαμε αναμνηστικά.

Επόμενος προορισμός η πόλη των Καλαβρύτων για καφέ στην πλατεία. Πολλοί βρήκαν την ευκαιρία για μια βόλτα και ψώνια στο καθιερωμένο ετήσιο μεγάλο παζάρι της περιοχής. Μετά τη σύντομη αυτή στάση αναχωρήσαμε από τα Καλάβρυτα, περνώντας μπροστά από τον δοξασμένο Λόφο όπου οι Γερμανοί φασίστες σφαγίασαν τους άνδρες (μικρούς – μεγάλους) της πόλης. Βλέπεις αυτό το μνημείο και θρηνείς, οργίζεσαι, λες ποτέ πάλι στο κόσμο τέτοια αγριότητα. Με αυτά τα συναισθήματα διασχίζοντας μέσα από τα έλατα φτάσαμε για φαγητό στο ειδικό Πλανητέρο. Μια περιοχή γεμάτη μεγάλα πλατάνια να διασχίζεται από μικρά ποτάμια με νερό από τις διπλάνες πηγές. Πεστροφεία να έχουν κατασκευαστεί στην πορεία του νερού καθώς και εστιατόρια για να προσφέρουν ένα όμορφο και απολαυστικό γεύμα στους επισκέπτες. Ο κόσμος πολύς και για να εξυπηρετηθούμε χρειάστηκε να περιμένουμε λίγο, αλλά η αποζημίωση ήρθε με ένα πολύ καλό γεύμα. Αφού απολαύσαμε το γεύμα μας αναχωρήσαμε ικανοποιημένοι για το χωριό μας, γεμάτοι ευχάριστες εντυπώσεις.

Θ. Γκόνος

Ωρολόγια - Κοσμήματα

Σταματόπουλος Χρ.

Εθνικής Αντίστασης 52

τηλ. 2710-232633 Τρίπολη

Ιερά Μονή Αγίας Λαύρας

Πέντε (5km) περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικά από την πόλη των Καλαβρύτων χωμένη μέσα στα δέντρα είναι φυτεμένη η ιστορική Μονή της Αγίας Λαύρας. Η χιλιόχρονη Μονή της Αγίας Λαύρας με την πολυκύμαντη ιστορία της αποτελεί το λίκνο της εθνικής μας παλιγγενεσίας, πανελληνίου εθνικοθρησκευτικού προσκύνημα πρώτου μεγέθους και μία από τις αρχαιότερες Μονές του ελληνικού και κυρίως του πελοποννησιακού χώρου, αληθινό σέμνωμα της περιοχής. Συνδεδεμένη αρχικά με τη Μεγίστη Λαύρα του Άθω, διαγράφει αδρομερώς μια ιστορία αντίστοιχη προς τα κατά καιρούς τρία κτίσματα (Καθολικά της).

Κατά την παράδοση και τα στοιχεία που υπάρχουν, η ιστορία της Μονής αρχίζει από τους χρόνους της Αυτοκρατορίας Νικηφόρου Φωκά. Η Μονή ιδρύθηκε από τον ασκητή Ευγένιο που ήρθε από το Άγιο Όρος. Αρχισε να οικοδομείται το 961 στη θέση Παλαιομοναστήριου (δυτικά της θέσης της σημερινής Μονής). Με την πάροδο του χρόνου απέκτησε υλική υποδομή και έμπυχο δυναμικό. Έτσι σε κάποιο χρονικό διάστημα είχαν συγκεντρωθεί 960 μοναχοί. Επί Τουρκοκρατίας ήταν κέντρο Εθνικής Δράσης.

Το 1585 πυρπολήθηκε από τους Τούρκους και καταστράφηκε ολοσχερώς. Το 1600 αρχίζει πάλι να οικοδομείται. Στις 19 Μαρτίου 1689 άρχισε η ανέγερση του νέου κτιρίου με βυζαντινό ρυθμό, λιθόκτιστο, τρίκογχο κτίσμα, αγιορείτικου τύπου σε απλούστερη μορφή. Από τότε η Μονή της Αγίας Λαύρας, έως το 1943, έχει υποστεί πολλές πυρκαγιές και λεηλασίες. Το 1826 «έκαψε ο Ιμπραήμης το μοναστήρι και οι καλόγεροι εγύρισαν όλα τα όρη και ησυχίαν δεν εύρισκαν και τις να περιγράψει τάβλα και την κακοπάθειαν οπού επέρασαν».

Το 1828 άρχισε πάλι η οικοδόμηση της μονής. Στις 24 Ιουλίου 1844 η Μονή καταστρέφεται από ισχυρό σεισμό. Το 1850 άρχισε πάλι να ανοικοδομείται. Το καθολικό της έγινε με ρυθμό βασιλικής με τρούλο και γύρω-γύρω πολλά κελιά.

Το 1821 αποτέλεσε το κέντρο της Εθνεγερσίας κατά των Τούρκων με την ύψωση του Λαβάρου και την ορκωμοσία των αγωνιστών από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό.

Νέες διώξεις, εκτελέσεις και καταστροφές είδε το μοναστήρι από τα Ναζιστικά στρατεύματα το σκληρό Δεκέμβριο του 1943. Έκαψαν τη μονή, λεηλάτησαν τις αποθήκες και εκτέλεσαν τρεις μοναχούς, που δεν είχαν εγκαταλείψει το Μοναστήρι. Οι μοναχοί που είχαν κρυφτεί λίγο πιο μακριά ξαναγύρισαν όταν είχαν απομακρυνθεί τα στρατεύματα, φέρνοντας μαζί τους τα κειμήλια και το λάβαρο που διέσωσαν και άρχισαν ξανά από την αρχή την επισκευή και ανοικοδόμηση. Το 1950, η Μονή με προσφορές πιστών και ενίσχυση από το κράτος ανοικοδομήθηκε εξ' ολοκλήρου.

Η Μονή νωρίτερα έγινε Πατριαρχική, σταυροπηγική, «βασιλική» και απέκτησε μεγάλη ακίνητη και κινητή περιουσία, ενώ κατά καιρούς προσκολλήθηκαν σε αυτή μικρότερες Μονές (Αγία Τριάς Ακράτας, Φιλοκάλη κ.ά.). Στην εθνική συνείδηση προβάλλει ως πρωταγωνίστρια στο μεγάλο Ξεσηκωμό για την Απελευθέρωση. Σε περίοπτη θέση κοντά στη Μονή στήθηκε μεγαλόπρεπο το Ηρώ των Αγωνιστών του 21. Κάθε χρόνο 25 Μαρτίου πραγματοποιούνται οι εορταστικές εκδηλώσεις με σημαντικότερη την αναπαράσταση της συνέλευσης των οπλαρχηγών και την ύψωση του λαβάρου της επανάστασης.

Εδώ φυλάσσονται το Λάβαρο του 1821, τα όπλα των αγωνιστών, τα άμφια του Αρχιεπισκόπου Παλαιών Πατρών Γερμανού, πρωτοστάτη του Αγώνα, έγγραφα, χειρόγραφα, έντυπα, εικόνες, πολύτιμα Ευαγγέλια, τα ιερά σκεύη και άμφια (σταυρός, λειψανοθήκες, Άγια Ποτήρια κλπ.) ανυπολόγιστης καλλιτεχνικής και εθνικής αξίας, παρά τις τόσες διώξεις, πυρπολήσεις και καταστροφές της Μονής.

Ο Επιτάφιος του 1754 κεντημένος στη Σμύρνη, η εικόνα του Αγίου Γεωργίου κεντημένη στην Κωνσταντινούπολη από την Κοκόνα του Ρολογι, ευαγγέλιο δωρισμένο από την αυτοκράτειρα της Ρωσίας Αικατερίνη Β' τη Μεγάλη, τα χρυσοκέντητα άμφια του Παλαιών Πατρών Γερμανού, εγκόλπια, ξυλόγλυπτοι σταυροί και λειψανοθήκες αγίων.

Επίσης, ξεχωρίζει η κέρα του «Αγίου Αλεξίου του ανθρώπου του Θεού», πολιούχου της Μαρτυρικής Πόλης των Καλαβρύτων, η μνήμη του οποίου τιμάται στις 17 Μαρτίου και είναι δωρεά του Αυτοκράτορα Εμμανουήλ Παλαιολόγου το 1398. Υπάρχουν επίσης η κέρα του Αγίου Παραρέτου του Ελεήμονος, του Αγίου Παντελεήμονος, της Αγίας Φαρσκειής, των Αγίων Αναργύρων κλπ. Τα έργα αυτά, με τα χρυσά ή ασήμνια νήματα σε ολομέταξα υφάσματα, με πλούσια και έντονα χρώματα και αποχρώσεις, δώρα ζηλευτά αρχιερέων, πλουσίων κοσμικών ή καρπός «ζητείας» των μοναχών, άλλοτε ακολουθούν πιστά την βυζαντινή παράδοση, άλλοτε έχουν λίγο-πολύ δυτικές επιδράσεις. Τα χρυσο-αργυροκέντητα αποτελούν σέμνωμα των Μονών ή Ναών, χάρμα οφθαλμών για τους επισκέπτες, πολύτιμο υλικό για τους ειδικούς, καλλιτεχνήματα ανεπανάληπτα, αφιερώματα συχνά της λαϊκής πίστης και εθνικά κειμήλια. Εκτός από τα σημαντικά ιερά κειμήλια και λειψανά που υπάρχουν στην Ιερά Μονή, πολύ σημαντικός θησαυρός είναι τα 3.000 έντυπα στη βιβλιοθήκη της. Το αρχαιότερο χρονολογείται από το 1502. Στη συγκρότηση της βιβλιοθήκης συνέβαλαν σημαντικά ο Κύριλλος Λαυριώτης το 1796 και ο Καλαβρυτινός δάσκαλος μοναχός Γρηγόριος Ιωαννίδης το 1929.

Πηγή: Το Ιστορικό Αρχείο της Μονής
Για την αντιγραφή: Θ. Γκόνο

Ιερά Μονή Μεγάλου Σπηλαίου

Σε απόσταση 10 χιλιομέτρων από την πόλη των Καλαβρύτων βρίσκεται η μονή του Μεγάλου Σπηλαίου, στη σκιά ενός απόκρημνου βράχου ύψους 120μ και σε υψόμετρο 940 μ.

Πήρε το όνομα της από το κάθετο βραχώδες συγκρότημα του Χελμού, επάνω στο οποίο είναι κτισμένη η Μονή. Σήμερα οκταόροφη, υψώνεται "κολλημένη" στο βράχο καθλώνοντας και τον πιο αδιάφορο επισκέπτη. Το καθολικό της Μονής σκαμμένο στο βράχο, είναι ναός σταυροειδής, εγγεγραμμένος με δύο νάρθηκες. Ο κύριος ναός έχει τοιχογραφίες του 1653, αξιόλογα μαρμαροετήματα στο δάπεδο, ξυλόγλυπτο τέμπλο κλπ. Στη Μονή του Μ. Σπηλαίου η ψυχή του πιστού αισθάνεται τη μηδαμινότητά της, καθώς εισέρχεται στην κατασκευαστική ατμόσφαιρα του ναού μέσα στο κλίμα του σπηλαίου.

Ιστορία Μονής

Κατά το Κτητορικό της Μονής, η ιστορία και η ζωή της Μονής του Μ. Σπηλαίου αρχίζει με το θαυμαστό τρόπο της ανεύρεσης της Ιεράς Εικόνας. Δύο αδελφοί από την Θεσσαλονίκη, Συμεών και Θεόδωρος, διακρινόμενοι για την μόρφωση και την ευσεβεία τους, αφού ασκήθηκαν στα όρη Όλυμπος, Όσσα και Πηλίο, ήλθαν στο Άγιο Όρος για να γνωρίσουν φωτισμένους ησυχαστές και άνδρες της ερήμου. Από εκεί πήγαν στους Αγίους Τόπους για να προσκυνήσουν όλα τα μέρη που περιπάτησαν οι Θεανδρικοί πόδες του Σωτήρος Χριστού. Στα Ιεροσόλυμα έγιναν ιερείς από τον σπουδαίο επίσκοπο της Αγίας Πόλης Μάξιμον. Εκεί ο καθένας ξεχωριστά είδε την ίδια οπτασία και έλαβαν την εντολή να μεταβούν στην Αχαΐα, να εύρουν την ιστορηθείσα από τον Θεηγόρο Ευαγγελιστή Λουκά ανάγλυφη εικόνα της Παναγίας.

Ύστερα από πολλές περιπλανήσεις και αποκαλυπτικά όνειρα, συνάντησαν στην περιοχή της Ζαχλωρούς τη βοσκοπούλα Ευφροσύνη το 362 μ.Χ. Όταν την πλησίασαν η Ευφροσύνη τους προσκύνει με σεβασμό και αναφέρει τα ονόματά τους. Στην συνέχεια τους οδηγεί στο σπήλαιο που βρισκόταν η αναζητούμενη Ιερά Εικόνα, την οποία είχε ανακαλύψει -προ ολίγου χρόνου- η ίδια -θεία Βουλή-, με την οδηγία ενός τράγου, που πήγαινε στο σπήλαιο για νερό και εξήρχετο με βρεγμένο το γένει-

θαυμαστό.

Κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας, επειδή ήταν κέντρο αντίστασης κατά των κατακτητών, δέχτηκε πολλές επιθέσεις, αλλά ποτέ δεν κατακτήθηκε. Είναι γνωστή η υπερήφανη, ηρωική απάντηση του ηγούμενου Δαμασκηνού τον Ιούνιο του 1827 στον Ιμπραήμ. "... δια να προσκυνήσωμεν είναι αδύνατον ... αν έλθης εδώ να μας πολεμήσης και μας νικήσης, δεν είναι μεγάλο κακόν, διότι θα νικήσης παπάδες, αν όμως νικήθης ... θα είναι εντροπή σου ..." και πραγματικά νικήθηκε μετά από επικό αγώνα και τη βοήθεια της Παναγίας. Μόνο κατά την κατοχή - Δεκέμβριος 1943 - η Μονή λεηλατήθηκε, οι μοναχοί πλήρωσαν τη θηριωδία των Ναζί, φονευθέντες ριπτόμενοι σε απόκρημνο βράχο. Τα εναπομείναντα κελιά από την πυρκαγιά του 1934, πυρπολήθηκαν. Το 1979 η Μονή από "ιδιόρρυθμος" έγινε "Κοινόβιος".

Πνευματικοί Θησαυροί Μονής

Η εικόνα της Παναγίας Μεγαλοσπηλαιώτισσας είναι έργο του Αποστόλου Λουκά. Πιστεύεται ότι

μαζί με το Ευαγγέλιο και τις Πράξεις των Αποστόλων την εχάρισε ο Απ. Λουκάς στο πνευματικό του τέκνο, τον ηγεμόνα της Αχαΐας Θεόφιλο.

Εκείνος δε την εκληροδότησε στους απογόνους του. Κατά την εποχή των διωγμών, αυτοί την έκρυψαν στο Σπήλαιο. Όταν αυτοί απέθαναν ή φονεύθηκαν δια τον Χριστόν, παρέμεινε στο Σπήλαιο

μέχρι που ανακαλύφθηκε κατά τον θαυμαστό τρόπον από την Αγία Ευφροσύνη. Είναι ανάγλυφη, πάχους τριών πόντων και πλασμένη από κέρι, μαστίχα και άλλες ύλες. Φέρει εσθήτα χρωματισμένη και χρυσά διαγράμματα. Από τις πολλές πυρκαγιές έχει αμαυρωθεί. Το σώμα της είναι εστραμμένο δεξιά, με κεκλιμένη την κεφαλή προς τον Υιόν της, κρατώντας τον στο δεξί χέρι (Δεξιοκρατούσα), ο οποίος με το αριστερό του χέρι κρατεί ελαφρά την αριστερή παλάμη της Μητρός Του, ενώ με το δεξιό κρατεί το Ευαγγέλιο. Δεξιά και αριστε-

Το Σπήλαιο, όπως είναι σήμερα, που βρέθηκε η ιερή εικόνα της Παναγίας

ον του.

Με πολλή χαρά, ευγνωμοσύνη και ευλάβεια, οι μοναχοί Συμεών και Θεόδωρος πήραν την εικόνα έξω του Σπηλαίου και το εκκαθάρισαν από την πυκνή βλάστηση. Όταν έκαυσαν τα κλαδιά, από την θερμότητα τινάχθηκε βίαια δράκος προς την έξοδο του Σπηλαίου, όπου δια κεραυνού φονεύθηκε. Αναμνηστικά αυτού του θαύματος σώζονταν, μέχρι τελευταία, τα οστά του δράκοντα. Μέσα στο σπήλαιο κατασκεύασαν μικρό Ναό και μερικά μικρά κελιά με την συνδρομή του πλήθους των πιστών, που συνέρρεαν δια να προσκυνήσουν την θαματοουργή εικόνα της Θεοτόκου και να ακούσουν τον Θείο Λόγο από τους Θεοκήρυκες Πατέρες Συμεών και Θεόδωρο.

Πολλοί από τους ακροατές παρέμειναν για άσκηση. Έτσι σιγά-σιγά η Μονή έγινε μία από τις πιο πολυπρόσωπες Μονές και γνώρισε ακμή και αίγλη. Υπήρξε δια μέσου των αιώνων φάρος της Ορθοδοξίας, έπαλξη του Ελληνισμού, εστία αντίστασης κατά των Τούρκων κατακτητών και άπαρτο φρούριο. Τέσσερες φορές καταστράφηκε από πυρκαγιές, το 840, το 1400, το 1640 και το 1934 πάντοτε όμως διεσώζετο η Αγία Εικόνα με τρόπο

ρά της κηρόπλαστης εικόνας παρίστανται μετά φόβου άγγελοι. Στις τέσσερεις γωνιές της εικόνας δεξιά εξαπτέρυγα Σεραφείμ και αριστερά πολυόμματα Χερουβείμ.

Μουσείο - Ιερά Κειμήλια Στο Μουσείο της Μονής υπάρχουν πολλά ιερά και εθνικά κειμήλια: εθνικές στολές, σιγγίλια, χειρόγραφα με εξαιρετικές μικρογραφίες, πολύτιμοι χρυσοί σταυροί κ.α. Σε ειδικό παρεκκλήσιο πολλές εικόνες, λειψανοθήκες με οστά πολλών Αγίων και τις κάρες των ιδρυτών της Μονής.

Αξιόθεατα Το "Τρύπιο Λιθάρι", η οπή απ' όπου διέρχεται το φως του ήλιου, μόνο στις δύο Ισημερινές.

Η βραχώδης περιοχή "κισωτή" από την οποία τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής το 1943 εγκρέμισαν τους πατέρες της Μονής καθώς και προσκυνητές.

Το φρούριο που βρίσκεται στην κορυφή του βράχου του Μεγάλου Σπηλαίου, το οποίο ανακαινίσθηκε ολοκληρωτικά με τη διάνοιξη του δρόμου θα καταστεί εύκολα προσβάσιμο.

Πηγή: Το Ιστορικό Αρχείο της Μονής

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Ι.Δ. Σταματόπουλος

Οι ατάκες του φύλλου αυτού έχουν πρωταγωνιστή, για μια ακόμη φορά, τον αντιπρύτανη της ατάκας [πρύτανης είναι ο αδελφός του Τσιρίκος (Βασ. Κυπραίος)], τον Σιαλέκο (Δημ. Κυπραίος).

Α) Ξαναζύγισέ το

Τα προπολεμικά κρεοπωλεία των χωριών ήταν υπαίθρια και ήταν πολύ απλά στη σύνθεσή τους. Έτσι αποτελούνταν από το γνωστό κούτσουρο, που ήταν ένα τμήμα κορμού δένδρου (συνήθως από πλάτανο) που στηριζόταν σε τρία πόδια, που πάνω του οι κρεοπώλες τεμάχιζαν το κρέας, τα τσεγκέλια για να κρεμάνε το σφαγμένο ζώο, ο μπαλτάς μαζί με κοφτερά μαχαίρια, για τον τεμαχισμό και το κόψιμο του σφαγείου και η παλάτζα που αργότερα αντικαταστάθηκε από τη ζυγαριά για να ζυγίζουν το κρέας.

Τα προσόντα του χασάπη ήταν να είναι καλός σφαγέας αλλά και γνώστης της ανατομίας του ζώου ώστε να τεμαχίζεται το σφάγιο σε σωστά κομμάτια (πλάτη, μπουτί κλπ.).

Δίπλα στο κούτσουρο ήταν τοποθετημένη μια κοφίνα για να πέφτουν τα κόκαλα και κάθε περιττό όταν τεμάχιζαν παρουσία του πελάτη τις μερίδες που αγόραζε.

Ψυγεία και άλλα εξαρτήματα που έχουν τα σημερινά κρεοπωλεία, ούτε λόγος, ας μην ξεχνάμε ότι ένα αρνί ή κατσίκι, πουλιόταν την ίδια μέρα, άντε τη δεύτερη. Ήταν η εποχή εκείνη που κρέας τα σπίτια αγόραζαν μια φορά το μήνα και κάποια μια φορά τη βδομάδα.

Τα υπαίθρια χασάπικα συνήθως ήταν στην είσοδο των καταστημάτων της εποχής εκείνης. Ένα τέτοιο ήταν και το υπαίθριο χασάπικο του Σιαλέκου και του Γιώργη του Νάγου, που ήταν στο υπόστεγο του μαγαζιού του Γιάννη του Κοτσιάνη.

Κάποιο Σάββατο πήγε στο κρεοπωλείο του Σιαλέκου να ψωνίσει κρέας ο γέρο-Καραγιάννης (Γιάννης Κουσιάκης). Ο Σιαλέκος ήταν εκείνη τη στιγμή στο κρεοπωλείο, ενώ ο Νάγος καθόταν στο καφενείο του μπάμπη-Νικολάκη.

Ο Καραγιάννης διάλεξε το κομμάτι το κρέας που ήθελε να ψωνίσει, το ζύγισαν και είπε στον Σιαλέκο να το τεμαχίσει.

Την ώρα που έκοβε το κρέας, ο τερτίπης Σιαλέκος με το μικρό του δακτυλάκι, τεχνιέντως έριχνε και μερικούς μεζέδες στην διπλανή κοφίνα ώστε να τους φάει με την παρέα του αργότερα στο καφενείο.

Ο Καραγιάννης όμως είδε την τερτιπιά, του Σιαλέκου και του λέει:

“Δημήτρη Ξαναζύγισέ το!!!”

Ο Σιαλέκος βρέθηκε σε δύσκολη θέση. Ο Νάγος από το καφενείο κατάλαβε τι συμβαίνει και αμέσως κατευθύνεται στο κρεοπωλείο και προτού καταλάβει τι συμβαίνει ο Καραγιάννης με μια κίνηση ρίχνει όλο το κρέας στην κοφίνα και του λέει με αυστηρό ύφος:

“Φύγε ρε από δώ!!! Δεν πουλάμε!!!”

Έτσι ο Νάγος έσωσε την κατάσταση και έβγαλε από το αδιέξοδο τον Σιαλέκο. Έτσι ήταν οι συνεταιίροι τότε. Αν ο Καραγιάννης πήρε εκείνο το Σάββατο κρέας δεν το γνωρίζουμε. **Ένα όμως γνωρίζουμε ότι το κύρος και η αξιοπιστία του κρεοπωλείου Σιαλέκου-Νάγου, σίγουρα σώθηκε.**

Β) Ο Σιαλέκος και ο Γορτύνιος μεγαλοτσαμπάσης

Ο Σιαλέκος ήταν κοινωνικός άνθρωπος και γλετζές. Σε κάποιο πανηγύρι στην περιοχή των Μαζέικων, σε μια παρέα είχε γνωρίσει έναν Γορτύνιο μεγαλοτσαμπάση και για να τον εντυπωσιάσει συστήθηκε ως μεγαλοκτηματίας της Μαντινείας.

Βρισκόμαστε στην εποχή που σκάβουν τα αμπέλια και ο καθένας στο χωριό προσπαθεί να κάνει κάνα μεροδούλι για να ενισχύσει τα οικονομικά του.

Έτσι και ο Σιαλέκος πήγε εργάτης στον Κωσταντή τον Μπαρουξή που ήθελε να σκάψει τα αμπέλια του στο Γκορτσούλι που ήταν δίπλα στο δημόσιο δρόμο, Κακούρι-Τρίπολη.

Το σκάψιμο του αμπελιού γινόταν σε έργους, έτσι κάθε εργάτης έσκαβε έναν έργο και ήταν σε συγχρονισμό με τους υπόλοιπους ώστε όλοι ταυτόχρονα να φτάσουν στο άλλο άκρο του αμπελιού. Αυτό προϋποθέτει ότι όλοι οι εργάτες ήταν της ίδιας εργατικότητας και κανένας δεν είχε την δυνατότητα να τεμπελιάσει.

Έτσι ο Σιαλέκος και η παρέα του βρίσκονται στη μέση του έργου, ενώ ο Γέρο-Μπαρουξής βρίσκεται στο δρόμο και παρακολουθεί την εξέλιξη του σκαψίματος.

Ο Σιαλέκος ξαφνικά βλέπει τον Γορτύνιο φίλο του να έρχεται καβάλα στο αλόγο του με την παρέα του από την Τρίπολη και αμέσως βάζει το σχέδιό του σε εφαρμογή.

Πηγαίνει στο γέρο-Μπαρουξή που είναι στο δρόμο και του λέει: “μπάμπη-Κωστή θέλω να πάω προς νερού μου. Πάρε τη θέση μου για να μη χαθεί ο έργος”.

Έτσι ο γέρο-Μπαρουξής πειθεται και παίρνει τη θέση του Σιαλέκου και ο Σιαλέκος μένει στο δρόμο οπότε φτάνει και ο Γορτύνιος με την παρέα του, χαιρετά τον Σιαλέκο και του λέει **“Τι κάνεις εδώ Δημήτρη”** και η απάντηση του Σιαλέκου **“Εποπτεύω τους εργάτες που μου σκάβουν τον αμπελώνα μου”**.

Ο Σιαλέκος είχε έμπρακτα εντυπωσιάσει τον Γορτύνιο.

Το τι έγινε με το γέρο-Μπαρουξή και τους υπόλοιπους εργάτες δεν το μάθαμε. Πάντως το κόλλο του Σιαλέκου στέφθηκε με επιτυχία. Εξυπνοι άνθρωποι, ωραίες πλάκες. **Αθάνατε Σιαλέκο.**

Ποδοσφαιρική αναμέτρηση

Έχει πλέον καθιερωθεί, κάθε χρόνο, στις 16 Αυγούστου να διεξάγεται ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων των παλαιμάχων και των νέων του χωριού. Μια συνάντηση που εκτός του αθλητικού της χαρακτήρα έχει και μεγάλη κοινωνική σημασία. Έτσι και φέτος ο αγώνας ξεκίνησε το απόγευμα της 16 Αυγούστου στο κατάμεστο γήπεδο του Λεβιδίου.

Πριν την έναρξη του αγώνα πραγματοποιήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των απόντων ποδοσφαιριστών των ομάδων του Κακούριου: Κώστα Ηλίοπουλου, Γεώργιου Κοντοδιαμαντή, Κώστα Σταθούλη, Σπύρου Σταθούλη, Κώστα Σταματόπουλου και Τάκη Σταματόπουλου.

Πλήθιοι συγχωριανών μας κατέκλεισαν το γήπεδο. Όλοι ήθελαν να θαυμάσουν από κοντά τους άσους του παρελθόντος αλλά και να καμαρώσουν το νέο αίμα του Κακούριου. Γονείς ζητωκραύγαζαν για τα παιδιά τους, γυναίκες για τους άντρες τους, παιδιά για τους πατεράδες και παπούδες τους που αλώνιζαν στο γήπεδο.

Από την προθέρμανση φάνηκε η διάθεση των παλαιμάχων να πετύχουν την ρεβάνς από το περσινό ατυχές για αυτούς αποτέλεσμα. Οι κακές γλώσσες είχαν αποδώσει το ατυχές εκείνο αποτέλεσμα στα συνεχόμενα πανηγύρια από τα συνεχόμενα πανηγύρια του δεκαπενταύγουστου. Οι οικονομικές περικοπές όμως φέτος από το Δ.Ν.Τ. αλλά και η παρακολούθηση των εξωγηπεδικών δραστηριοτήτων της ομάδας, έφεραν θετικά αποτελέσματα. Η ζωντάνια φαινόταν στις κινήσεις τους. Στα μάτια των παλαιμάχων ήταν ζωγραφισμένη η επιθυμία για την νίκη.

Η ομάδα των παλαιμάχων ξεκίνησε με κέφι πιέζοντας σε όλα τα μήκη του γηπέδου. Η πίεση καρποφόρησε και το 1-0 για την ομάδα των παλαιμάχων ήρθε φυσιολογικά με σκόρερ τον αειθαλή πρόεδρο του χωριού μας Κωσταντίνο Νάγο. Η ομάδα των νέων προσπάθησε να ισοροπήσει το παιχνίδι και τα κατάφερε ισοφαρίζοντας τον αγώνα με τον Σταύρο Σωτηρόπουλο (το γένος Κολιοπούλου). Το γρήγορο γκολ αλλά και οι τραυματισμοί βασικών στελεχών της ομάδας των παλαιμάχων (Γιώργος Ρόκκας και Βαγγέλης Σταματόπουλος) είχαν ως αποτέλεσμα την ανατροπή του σκορ του αγώνα με όμορφο γκολ από το Γιάννη Ψαρρά (του Κωσταντίνου). Το αποτέλεσμα του ημιχρόνου βρήκε την ομάδα των παλαιμάχων να ηττάται με 1-2 από την ομάδα των νέων.

Η ομάδα των παλαιμάχων ανασυντάχθηκε στο ημίχρονο. Έγιναν οι κατάλληλες αλλαγές στο σύστημα της ομάδας αλλά και στους παίχτες που την αποτελούσαν και η ομάδα κατέβηκε δίνοντας όρκο νίκης. Ο Δημήτρης Κολιοπούλος (του Ηλία) έφερε με μία καταπληκτική ενέργεια το παιχνίδι στα ίσα (2-2). Πριν προλάβουν οι νέοι να αντιδράσουν ο Θόδωρος Παναγιώταρος έγραψε το 3-2. Πριν κοπάσουν οι έξαλοι πανηγυρισμοί των φιλάθλων των παλαιμάχων το σκόρ διαμορφώθηκε σε 4-2 με το δεύτερο προσωπικό γκολ του Δημήτρη Κολιοπούλου. Η διαφανόμενη ήττα ανάγκασε τους νέους να κάνουν την ύστατη προσπάθεια. Οι φωνές των μανάδων τους τους όπλισαν με την απαραίτητη δύναμη για να ισοροπήσουν το παιχνίδι. Οι παλαιμάχοι, έξυπνα για μερικούς ή μη έχοντας δυνάμεις για κάποιους άλλους, παραχώρησαν την πρωτοβουλία των κινήσεων. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τη μείωση του σκορ σε 4-3 με τον Σταύρο Σωτηρόπουλο. Τα σύννεφα της διαφανόμενης ισοφάρισης ανάγκασαν την ομάδα να προβεί σε δραστηρική αλλαγή στρατηγικής. Η ενδεκάδα (δωδεκάδα για κάποιους κακεντρεχείς) άλλαξε και με έξυπνες κινήσεις κατάφερε ξανά να διευρύνει τη διαφορά στα δύο τέρματα. Το 5-3 το πραγματοποίησε με ιδανική εκτέλεση ο Δημήτρης Κολιοπούλος. Υπήρξε γρήγορη αντίδραση από την ομάδα των νέων και ο Γιάννης Χουντής μείωσε σε 5-4. Το τελικό αποτέλεσμα 6-4 διαμόρφωσε πραγματοποιώντας καρτέ στα προσωπικά του τέρματα ο ασταμάτητος Δημήτρης Κολιοπούλος.

Το τελικό αποτέλεσμα ήταν το επιστέγασμα των προσπαθειών, που έκανε η ομάδα των παλαιμάχων. Απέδειξε ότι τα γκρίζα μαλλιά των παιχτών δεν στάθηκαν ανασταλτικός παράγοντας. Η φυσική τους κα-

Η ομάδα των νέων

Η ομάδα των παλαιμάχων

τάσταση μπορεί να μην ήταν τόσο καλή όσο δέκα, είκοσι, τριάντα ή και σαράντα χρόνια πριν, αλλά το μεστό παιξιμό τους, το καθαρό μυαλό τους, οι απείριπτες κινήσεις αποτέλεσαν τους καταλυτικούς παράγοντες στη διαμόρφωση του τελικού αποτελέσματος. Από την άλλη πλευρά αν και η ομάδα των νέων διέθετε άριστη φυσική κατάσταση και καλή κυκλοφορία της μπάλας, η νεανική υπεροψία αλλά και η υπερβολική σιγουριά για το αποτέλεσμα οδήγησαν στο ατυχές για αυτούς αποτέλεσμα. Το αντίστοιχο περσινό παιχνίδι και η εύκολη επικράτησή τους, οδήγησε να κατέβουν αφήφιστα στο γήπεδο. Βέβαια υπάρχει και μια διαφορετική προσέγγιση που δικαιολογεί το αποτέλεσμα. Αφενός η ομάδα των νέων γενναϊόδωρα προσέφερε παίχτες της στην ομάδα των παλαιμάχων και αφετέρου ποτέ δεν έγινε καταμέτρηση ούτε των αλλαγών που αφειδώς πραγματοποιούσαν οι παλαιμάχοι ούτε του αριθμού των ποδοσφαιριστών που διέθετε στο γήπεδο η ομάδα των παλαιμάχων.

Καλύτερος παίχτης αναδείχθηκε ο αγέραστος **Σταύρος Βλάχος**, που αγωνίστηκε σε όλο τον αγώνα. Έδωσε και κέρδισε όλες τις κρίσιμες μάχες στην άμυνα της ομάδας. Πραγματικός ογκόλιθος, έδειξε ότι η μπάλα δεν ξεχνιέται.

Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα το σύλλογο του χωριού για την άρτια οργάνωση του αγώνα. Αναψυκτικά μοιράστηκαν στους φιλάθλους και στους ποδοσφαιριστές. Ελπίζουμε του χρόνου οι ομάδες να ξαναβρεθούν στο καθιερωμένο παιχνίδι και να κερδίσει για άλλη μια φορά ο καλύτερος.

Παλαιμάχοι: Γεώργιος Ρόκκας, Σταύρος Βλάχος, Βασίλης Δούρος, Βαγγέλης Σταματόπουλος, Θεόδωρος Σταματόπουλος, Θεόδωρος Γκόνος, Κώστας Νάγος, Ιωάννης Σταθούλης, Ιωάννης Γκόνος, Ιωάννης Ρόκκας, Θεόδωρος Λαγούσης, Γεώργιος Ψαρράς, Χρήστος Ρόκκας, Γεώργιος Γκόνος, Δημήτρης Κολιοπούλος, Θεόδωρος Παναγιώταρος, Ηλίας Ρόκκας του Ιωάννη, Ηλίας Ρόκκας του Γεωργίου, Κώστας Ρόκκας του Ιωάννη.

Νέοι: Γιάννης Ψαρράς του Γεωργίου, Γιάννης Ψαρράς του Κώστα, Κώστας Βλάχος του Νώντα, Κώστας Λαγούσης, Μιχάλης Ψαρράς του Κώστα, Σταύρος Σωτηρόπουλος (γένος Χρύσας Κολιοπούλου), Μπάμπης Σπυρόπουλος του Γεωργίου, Γεώργιος Σταματόπουλος του Κώστα, Μιχάλης Νάσης, Δημήτρης Ψαρράς του Κώστα, Γιάννης Χουντής (το γένος Σοφίας Ψαρρά), Φάνης Νάγος και Άγγελος Συμπόνης.

Γιάννης Φ. Γκόνος

ΕΚΔΡΟΜΗ

Προσκύνημα στον Ιερό Ναό
Αγ. Ανδρέα (Πάτρα)

Ο ιερός Ναός του Αγ. Ανδρέα στην Πάτρα

Ανήμερα της εορτής του Αγίου Ανδρέα, δηλαδή στις 30 Νοεμβρίου 2010, ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού διοργάνωσε μια εκδρομή – προσκύνημα στον ιερό ναό του Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα. Επικεφαλής αυτής της προσκυνηματικής εκδρομής ήταν ο εφημέριος του χωριού μας πατήρ Νικόλαος Κουτρομπής. Η ανταπόκριση των συγχωριανών μας ήταν μεγάλη. Η δασκάλα του Δημοτικού μας σχολείου με τους μαθητές που συμμετείχαν, με μεγάλο ενθουσιασμό. Δυστυχώς κάποιοι συμπατριώτες μας λόγω πληρότητας του λεωφορείου δεν μπόρεσαν να έρθουν. Η αναχώρηση είχε οριστεί στις 5:45 π.μ., ώστε να προλάβουμε να φθάσουμε στον ιερό ναό νωρίς, πριν αρχίσει ο μεγάλος συνωστισμός του κόσμου, όπως και έγινε.

Στο λεωφορείο, κατά την αναχώρηση ο πατήρ Νικόλαος Κουτρομπής έκανε μια προσευχή και μας μίλησε για τον Πρωτόκλητο Απόστολο Ανδρέα. Έτσι μας μετέδωσε την θρησκευτικότητά του και μας προετοίμασε ψυχικά, ώστε να έχουμε το μεγαλύτερο πνευματικό όφελος στο προσκύνημα και στη παρακολούθηση της Θείας Λειτουργίας και γενικά όλης της τελετουργίας. Ο ιερός ναός του Αγίου Ανδρέα είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος στα Βαλκάνια, μετά τον ναό του Αγίου Σάββα στη Σερβία. Είναι πράγματι ένα μεγαλοπρεπές οικοδόμημα με πολύ ωραία αγιογράφηση που σε υποβάλλει σε μια αγνή θρησκευτικότητα. Ο κόσμος που έρχεται την ημέρα αυτή, από κάθε γωνιά της Ελλάδος, είναι πάρα πολύς.

Ευτυχώς φέτος είχε πολύ καλό καιρό, ο κόσμος μπόρεσε να παρακολουθήσει την Θεία Λειτουργία από το προαύλιο του ναού και να συμμετάσχει στην Λιτανεία της εικόνας του Αγίου. Μετά την εκκλησία είχαμε την ευκαιρία για μια βόλτα και ένα αναψυκτικό στην όμορφη πόλη της Πάτρας. Το φαγητό ήταν προγραμματισμένο για τη γραφική Ναύπακτο μέσω της γέφυρας Ρίου – Αντίριου.

Αξίζει πράγματι να περάσει κάποιος αυτή τη γέφυρα, ένα μεγάλο τεχνικό επίτευγμα και ένα μεγάλο έργο για την Ελλάδα. Στη Ναύπακτο επιλέξαμε εστιατόριο στην δυτική παραλία της, δίπλα στη θάλασσα, απολαμβάνοντας το καλό φαγητό και την θαλασσινή αύρα που τόσο μας λείπει. Επιστρέψαμε στο χωριό στις 7:30 μ.μ. ευχαριστημένοι και γεμάτοι νέες εμπειρίες.

Θ. Γκόνος

Ένα τμήμα των εκδρομών με
τον παπα-Νικόλα Κουτρομπή στη Ναύπακτο

Βίος Αποστόλου Ανδρέα

Ο Ανδρέας (ή Ανδρέας ή Ανδρείος ή Ανδρείος) ήταν αδελφός του Σίμωνα Πέτρου. Φέρει ελληνικό όνομα και καταγόταν από την πόλη Βηθσαιδά της Γαλιλαίας. Οι γονείς του ονομάζονταν Ιωάννης ή Ιωάννης και Ιωάννα. Με τον αδελφό του, Σίμωνα Πέτρο, μετερχόταν το επάγγελμα του ψαρά στη λίμνη της Τιβεριάδος. Ο Ανδρέας μαζί με τον Ιωάννη τον ευαγγελιστή υπήρξαν στην αρχή μαθητές του Ιωάννου του Προδρόμου. Ο Ανδρέας μαζί με τον αδελφό του τον Πέτρο ήταν οι πρώτοι που κλήθηκαν και ακολούθησαν τον Χριστό. Έτσι, ο Ανδρέας αποκαλείται και «Πρωτόκλητος». Η ιστορία της ζωής του Ανδρέα μέχρι την Σταύρωση, την Ανάσταση και την Ανάληψη, υπήρξε σχεδόν ίδια με εκείνη των άλλων μαθητών. Μετά την Πεντηκοστή και το σχηματισμό της πρώτης Εκκλησίας, με τον αδελφό του Πέτρο και άλλους μαθητές βρέθηκαν στη Σινώπη του Ευξεινού Πόντου και εκεί έδρασε ανάμεσα στους Εθνικούς και Ιουδαίους, έχοντας ως ορμητήριο μια νησίδα κοντά στη Σινώπη. Από τη Σινώπη ο Ανδρέας μαζί με το Ματθία και άλλους μαθητές πήγαν στην Αμισό (Σαμψούντα), όπου ίδρυσαν Εκκλησία. Αφού περιήλθε τις περιοχές του Πόντου, της Ιβηρίας και την Παρθία γύρισε στα Ιεροσόλυμα μάλλον το 34 μ.Χ., για να γιορτάσει το Πάσχα με τους λοιπούς μαθητές. Στη δεύτερη πορεία του, μέσω της Αντιοχείας, πήγε στην Έφεσο, τη Λαοδικεία της Φρυγίας, την Οδυσσουπόλη της Μυσίας, στη Νίκαια και την ευρύτερη περιοχή της Βιθυνίας, τη Νικομήδεια, τη Χαλκηδόνα, την Άμαστρη, για να καταλήξει και πάλι στη Σινώπη. Αργότερα επισκέφτηκε τη Σαμψούντα και την Τραπεζούντα, τους Αλανούς, τους Ζηκχούς, τους Βοσπορινούς και τους Χερσονήτες για να επιστρέψει στη Σινώπη. Στη συνέχεια πέρασε από το Βυζάντιο, την Ηράκλεια της Θράκης, τη Μακεδονία και στην Πελοπόννησο με τελικό σταθμό την Πάτρα. Το τέλος του αποστόλου υπήρξε ανάλογο της ιστορίας του. Μαρτύρησε στη Πάτρα, όπου είχε φτάσει, για να μεταδώσει κι εδώ το μήνυμα της λυτρώσεως και να σκορπίσει το φως του Χριστού. Η επίσκεψή του από την πλευρά αυτή έφερε πολλούς καρπούς. Σε λίγες μέρες το κήρυγμα του μαζί με τα πολλά του θαύματα συγκλόνισε κυριολεκτικά τα θεμέλια της ειδωλολατρίας στην Αχαΐα. Ανάμεσα στους πρώτους, που πίστεψαν, ήταν αυτός ο ίδιος ο ανθύπατος της πόλεως, ο Λέσβιος όπως λεγόταν, που είχε αρρωστήσει άξαφνα βαριά και τον είχε γιατρέψει ο Απόστολος μες. Το παράδειγμα του ανθύπατου έσπευσαν ν' ακολουθήσουν κι άλλοι ειδωλολάτρες. Μα το πράγμα έγινε γνωστό στη Ρώμη. Ο αυτοκράτορας Νέρων λύσσαξε απ' το κακό του κι έδωσε εντολή να αντικατασταθεί αμέσως ο Λέσβιος από κάποιο Αιγεάτη, πολύ φανατικό ειδωλολάτρη και πολύ σκληρό. Ο Πρωτόκλητος έχοντας συνοδό τον Λέσβιο συνεχίζει καθήμερινά τα κήρυγματά του και τις θαυματουργικές του θεραπείες. Πλήθη λαού απ' όλη την Αχαΐα τα παρακολουθούν με ενδιαφέρον και πολλοί κάθε μέρα πυκνώνουν τις τάξεις των πιστών. Μέσα σ' αυτούς προστίθενται τώρα κι η σύζυγος του Αιγεάτη, η Μαξιμίλλα, ο αδελφός του Στρατοκλής, σοφός μαθηματικός κι άλλοι πολλοί από τους συγγενείς του και τη συνοδεία του. Ο ανθύπατος Αιγεάτης, αν και είδε τη γυναίκα του Μαξιμίλλα να σώζεται από βέβαιο θάνατο με την επέμβαση του Πρωτόκλητου, αν και είδε τον αδελφό του Στρατοκλή, που τον εκτιμούσε τόσο να προσχωρεί στη νέα πίστη, εν τούτοις ο ίδιος έμεινε ασυγκίνητος. Κάτι περισσότερο. Πείσμων με τη γυναίκα του κι αξίωσε απ' αυτή να αρνηθεί τον Χριστό. Η Μαξιμίλλα όμως δεν δέχτηκε ν' ακούσει. Προτιμώντας, του είπε, να χωριστώ από σένα παρά από τον Χριστό μου. Κι αυτός, τυφλωμένος απ' το πάθος του, διατάσσει να συλλάβουν τον Πρωτόκλητο και να τον ρίξουν στη φυλακή. Για να εκβιάσει δε περισσότερο την αφοσιωμένη στον Χριστό γυναίκα, την απειλεί πως, αν δεν επιστρέψει στη θρησκεία των πατέρων της, την ειδωλολατρία, θα βασανίσει τρομερά τον γέροντα απόστολο και στο τέλος θα τον σταυρώσει. Ανήσυχη η Μαξιμίλλα τρέχει στη φυλακή, για να μεταφέρει στον απόστολο τις απειλές του συζύγου της.

Τρέμει η καλή γυναίκα, μήπως πάθει κανένα κακό ο ευεργέτης και σωτήρας της. — Μη φοβάσαι, κόρη μου, για τη ζωή μου, της είπε ο Πρωτόκλητος. Κράτησε σταθερά την πίστη σου. Θα 'ναι τιμή και εύνοια του Θεού σε μένα ν' αξιωθώ να φύγω απ' τον κόσμο αυτό κατά τον ίδιο τρόπο, που έφυγε ο Λυτρωτής μας. Ας κάμει, ό,τι θέλει ο Αιγεάτης. Ας με κάψει στη φωτιά. Ας με κατακόψει με τα μαχαίρια. Ας με καρφώσει στον Σταυρό. «Ουκ άξια τα παθήματα του νυν καιρού προς την μέλλουσαν δόξαν αποκαλυφθήναι εις ημάς». Ο Στρατοκλής, που βρισκόταν εκεί, λούστηκε στο κλάμα. — Μην κλαις, του είπε ο απόστολος. Κάποια μέρα θα φύγουμε από τον κόσμο αυτό. «Ούκ έχομεν ὄδε μένουσαν πόλιν». Πρόσεξε μόνο τον σπόρο του Ευαγγελίου, που έσπειρα στην καρδιά σου. Κράτησε τον προσεκτικά και σπείρε τον κι εσύ παρακάτω. Τα λόγια του αποστόλου τόνωσαν το θάρρος της Μαξιμίλλας και του Στρατοκλή κι ατσάλωσαν τη θέληση τους ν' αγωνιστούν ως το τέλος. Ο Αιγεάτης ξαναφώναξε τη γυναίκα του και προσπάθησε με λόγια γλυκά και κολακευτικά να την μεταπεισει από την πίστη του Χριστού. — Είμαι έτοιμος να κάμω το καθετί για την αγάπη σου, της είπε. Αν πεισθείς να αφήσεις τον Χριστό, θα σ' έχω βασιλίσει στο σπίτι μου. Αλλιώς θα καρφώσω σ' ένα σταυρό τον γέροντα, που σου πήρε τα μυαλά και θα σκοτώσω κι εσένα.

Η απάντηση της Μαξιμίλλας υπήρξε αληθινά ηρωική. — Προτιμώ χίλιες φορές τον θάνατο παρά τη ζωή μ' ένα ειδωλολάτρη σαν και σένα. Τα λόγια της ηρωίδας χριστιανής άναψαν τον θυμό του συζύγου της, που έδωσε εντολή να βασανίσουν σκληρά τον άγιο και στο τέλος να τον υψώσουν πάνω σ' ένα σταυρό, που είχε το σχήμα του γράμματος Χ και που είχε στηθεί στο «χείλος της θαλάσσιας αμμουδιάς». Πάνω στον Σταυρό αυτό, που ήταν φτιαγμένος από ξύλα ελιάς, έδωσαν τα χέρια και τα πόδια του αποστόλου, χωρίς να τον καρφώσουν. Κι αυτό έγινε, γιατί ο Ανθύπατος ήθελε να κρατήσει πολύ καιρό τον άγιο στη ζωή, για να τον βασανίσει. Από μια θάλασσα, την όμορφη θάλασσα της Γαλιλαίας, κάλεσε ο Κύριος τον μεγάλο Ψαρά να τον ακολουθήσει για να γίνει μαθητής του και να ψαρεύει ανθρώπους. Από μια άλλη θάλασσα κοντά, τη θάλασσα της ιστορικής πόλεως των Πατρών, κάλεσε και πάλι ο Χριστός τον μαθητή κι απόστολο του Ανδρέα, ύστερα από σκληρή εργασία σποράς του λόγου του, να μεταπηδήσει στην ουράνια πατρίδα μας, για να λάβει τον άφρατο στέφανο της δικαιοσύνης. Ο Απόστολος έφυγε από τον κόσμο αυτό σε ηλικία 80 περίπου χρόνων. Οι χριστιανοί της Αχαΐας θρήνησαν βαθιά τον θάνατο του. Ο πόνος τους έγινε ακόμη πιο μεγάλος, όταν ο ανθύπατος Αιγεάτης αρνήθηκε να τους παραδώσει το άγιο λείψανό του, για να το θάψουν. Ο Θεός όμως οικονόμησε τα πράγματα. Την ίδια μέρα, που πέθανε ο άγιος, ο Αιγεάτης τρελάθηκε κι αυτοκτόνησε. «Θάνατος αμαρτωλών πονηρός». Οι χριστιανοί τότε με τον επίσκοπο τους τον Στρατοκλή, πρώτο επίσκοπο των Πατρών, παρέλαβαν το σεπτό λείψανο και το 'θαψαν με μεγάλες τιμές. Αργότερα, όταν στον θρόνο του Βυζαντίου ανέβηκε ο Κωνσταντίνος, που ήταν γιος του Μ. Κωνσταντίνου, μέρος του ιερού λειψάνου μεταφέρθηκε από την πόλη των Πατρών στην Κωνσταντινούπολη και κατατέθηκε στον ναό των αγίων Αποστόλων «ένδον της Αγίας Τραπεζής». Η αγία Κάρα του Πρωτόκλητου φαίνεται πως απέμεινε στη Πάτρα. Όταν όμως οι Τούρκοι επρόκειτο να καταλάβουν την πόλη το 1460, τότε ο Θωμάς Παλαιολόγος, αδελφός του τελευταίου αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου και τελευταίος Δεσπότης του Μοριά, πήρε το πολύτιμο κειμήλιο και το μετέφερε στην Ιταλία. Εκεί εναποτέθηκε στον ναό του αγίου Πέτρου της Ρώμης, όπου έμεινε μέχρι του 1964. Την 26η του Σεπτεμβρίου του έτους αυτού αντιπροσωπεία του πάπα Παύλου μετέφερε από τη Ρώμη τον πολύτιμο θησαυρό και τον παρέδωσε στον νόμιμο κάτοχο, την Εκκλησία των Πατρών. Ο Απόστολος Ανδρέας είναι πολιούχος της Πάτρας. Στο σημείο της πόλης που μαρτύρησε ο Απόστολος κτίστηκε ο λαμπρός σημερινός ναός του Αγίου Ανδρέα. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον τιμά ως ιδρυτή του και πρώτο επίσκοπο Βυζαντίου και στις 30 Νοεμβρίου, ημέρα μνήμης του, τελεί τη θρονική του εορτή.

Για την αντιγραφή Θ. Γκόνος
Πηγή: Το Ιστορικό Αρχείο της Μονής

Γιορτή «Τρύγος 2010» στο Κακούρι

Έχει γίνει θεσμός πλέον, τα τελευταία χρόνια, να οργανώνεται μια γιορτή – εκδήλωση αφιερωμένη στο μοσχοφιλερο της Μαντινείας. Το Κακούρι με την σημαντική παραγωγή αλλά και την δημιουργία μονάδων παραγωγής – εμφιάλωσης και εμπορίας κρασιού δεν θα μπορούσε να μην έχει πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτές τις εκδηλώσεις.

Φέτος στην πλατεία του χωριού μας, στις 15 Σεπτεμβρίου 2010, οργανώθηκε μια μουσική εκδήλωση με τον Δημήτρη Μπάση και την Χρυσούλα Στεφανάκη, που ήταν υπό την αιγίδα της Τ.Ε.Δ.Κ. Αρκαδίας. Την ευθύνη στην οργάνωση αυτής της εκδήλωσης είχε ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας. Ειδικά κίσκια, υψηλής αισθητικής, προσαρμοσμένα στο πνεύμα της γιορτής είχαν δημιουργηθεί (πολύτιμη βοήθεια προσέφερε ο Σταύρος Γ. Μανέλης).

Ο κόσμος ερχόμενος στο χώρο της εκδήλωσης μπορούσε να πάρει δωρεάν από αυτά τα κίσκια ποτήρια, κανάτες και προφανώς άφθονο κρασί αρίστης ποιότητας, που είχαν προσφέρει δωρεάν τα οινοποιεία της επαρχίας Μαντινείας. Τα τραπέζια και την παροχή φαγητού (γουρνοπούλα, σουβλάκια, σαλάτες, κ.ά.) σε όσους το επιθυμούσαν, είχαν αναλάβει τα δύο καταστήματα της πλατείας, η ταβέρνα του Δημήτρη Σταθούλη και η καφετερία του Κώστα Βλάχου. Την όλη εκδήλωση πλαισίωνε ο Χορευτικός Όμιλος Τρίπολης και ο γνωστός διασκεδαστής Γιάννης Μπουρνέλης. Ήταν μια όμορφη βραδιά με πολύ κόσμο και προπάντων πολύ-πολύ κέφι. Όλοι μαζί τραγουδήσαμε αλλά και χορέψαμε αξέχαστες λαϊκές επιτυχίες από την αισθαντική φωνή του Δημήτρη Μπάση και της Χρυσούλας Στεφανάκη.

Η πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Αρτεμισίου κ. Ελένη Κέζα, ανοίγοντας την εκδήλωση ανέφερε:

«Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας.

Εκ μέρους του Μορφωτικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Αρτεμισίου, σας καλωσορίζουμε στο Αρτεμίσιο, σε αυτή την όμορφη γωνιά της Μαντινείας που απόψε γιορτάζει το Μοσχοφιλερο. Ένα προϊόν που καλλιεργείται συνεχώς στην περιοχή μας από την αρχαιότητα έως σήμερα, μας έχει κάνει υπερήφανους αφού έχει γίνει το όνομά του συνώνυμο με το ποιοτικό κρασί.

Με εκδηλώσεις σαν την αποψινή θέλουμε να το προβάλλουμε και να το τιμήσουμε και παράλληλα να τιμήσουμε τους αμπελοκαλλιεργητές της περιοχής μας που παρά τις δυσκολίες εξακολουθούν να καλλιεργούν αυτή την ποικιλία του αμπελιού. Φέτος συμπληρώνονται δέκα χρόνια διοργάνωσης της γιορτής του κρασιού που ξε-

Τα κίσκια που έχουν στηθεί για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών

κίνησε δειλά με πρωτοβουλία της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Αρκαδίας με Πρόεδρο τότε το Δήμαρχό μας - το Δήμαρχο Μαντινείας κ. Γιώργο Τσαγγούρη.

Η γιορτή έχει φιλοξενηθεί σε διάφορες γωνιές του Δήμου της Μαντινείας. Φέτος έχουμε την τιμή να την φιλοξενήσουμε στο Αρτεμίσιο και με μεγάλη μας χαρά θα την καλωσορίζαμε και του χρόνου. Είναι τιμή μας που σαν σύλλογος συνεργαστήκαμε με το

σαν την αποψινή πιστεύουμε ότι συμβάλλουμε στο να οργανώνονται εκδηλώσεις στην περιοχή μας, προβάλλοντας τα τοπικά μας προϊόντα μέσα από ποιοτικές μουσικές εκδηλώσεις που συμβάλλουν στην ανάπτυξη του πολιτισμού και της ποιότητας ζωής στην περιφέρεια.

Τη φετινή μας εκδήλωση πλαισιώνει ένας καταξιωμένος ερμηνευτής της νεότερης γενιάς ο Δημήτρης Μπάσης μαζί με τη Χρυσούλα Στεφανάκη. Μια

Η ορχήστρα του τραγουδιστή Δ. Μπάση διασκεδάζει τους επισκέπτες στην πλατεία του χωριού.

Δήμο και υπό την αιγίδα της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Αρκαδίας συμμετέχουμε στην διοργάνωσή της.

Προσπαθήσαμε με όλες μας τις δυνάμεις να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις μιας τέτοιας διοργάνωσης ώστε να νοιώσετε φιλόξενα απόψε στο όμορφο χωριό μας. Με εκδηλώσεις

αγαπημένη λαϊκή φωνή που θα κάνει στάσεις σε ερμηνείες μεγάλων καλλιτεχνών αλλά και σε πιο σύγχρονα λαϊκά ακούσματα και δικά του τραγούδια. Κυρίες και κύριοι ευχόμαστε στους αμπελοουργούς Καλή Σοδειά και σε εσάς Καλή Διασκέδαση».

Το Δ.Σ. του Συλλόγου του χωριού

Το site του Συλλόγου μας

Το site του Συλλόγου μας

www.kakouri.gr

αρχίζει να κτίζεται μέρα με τη μέρα. Στείλτε μας υλικό (φωτογραφίες, άρθρα, παρατηρήσεις) για να το ανεβάσουμε ώστε να γίνει ο διαδικτυακός τόπος συνάντησης όλων των απανταχού Κακουραίων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Γενεαλογικό δένδρο

Ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Γιάννης Δημ. Σταματοπούλος προ ετών είχε αναλάβει την πρωτοβουλία για την δημιουργία των γενεαλογικών δένδρων όλων των οικογενειών του χωριού.

Σας πληροφορούμε ότι το έργο αυτό βρίσκεται σχεδόν στο τέλος του. Για να ολοκληρωθεί, όμως, απαιτείται η βοήθεια όλων μας.

Για το λόγο αυτό επικοινωνείστε με τον αντιπρόεδρο στα τηλέφωνα 210-8082042 ή 6977286581, όταν έχετε κάποια πληροφορία που θα είναι χρήσιμη.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Οι παλιές φωτογραφίες

Όπως ανακοινώσαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας οι Σύλλογοι του χωριού μας καταβάλλουν μια προσπάθεια συγκέντρωσης παλιών φωτογραφιών για την έκδοση ενός λευκώματος του χωριού, αλλά και τη δημιουργία ενός ηλεκτρονικού αρχείου.

Η προσπάθεια αυτή έχει βρει ανταπόκριση. Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους ανταποκρίθηκαν στην προσπάθεια αυτή.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Η εφημερίδα μας δέχεται διαφημιστικές καταχωρήσεις.

Με αυτό τον τρόπο ενισχύεται συγχρόνως και το εκδοτικό της έργο.

Ετήσια συνδρομή 50€

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μη ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το Δ. Σ.

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

